

EJC, 30.11.2018: Η πρόσφατη φονική επίθεση στη Συναγωγή του Πίτσμπουργκ απέδειξε, περισσότερο από ποτέ, ότι οι προερχόμενες απειλές τόσο από την άκρα δεξιά, όσο και από την άκρα αριστερά σπανίως στρέφονται κατά μεμονωμένων Εβραίων, αλλά εναντίον όλης της Εβραϊκής κοινότητας.

“Οι Εβραίοι”, όπως το “Όλοι οι Εβραίοι πρέπει να πεθάνουν” —αυτή ήταν η φράση που φέρεται να φώναξε ο ακροδεξιός ύποπτος της επίθεσης στο Πίτσμπουργκ Ρόμπερτ Μπούουερς ενώ πυροβολούσε τους πιστούς στην Συναγωγή “Δένδρο της Ζωής”— περιφρονώντας την ποικιλομορφία του Εβραϊκού λαού. Είτε επρόκειτο για θρησκευόμενους, είτε για παραδοσιακούς, είτε για μη τελούντες τα θρησκευτικά τους καθήκοντα, το μοναδικό πράγμα που είχε σημασία ήταν ότι ανήκαν στον Εβραϊκό λαό.

Στην άκρα αριστερά, πολλοί διατηρούν ένα υπέρτατο και άκρατο μίσος κατά της Εβραϊκής κοινότητας αντικαθιστώντας τον όρο Εβραίος με εκείνον του Σιωνιστή, επισημαίνοντας ότι οι Εβραίοι δεν αποτελούν έναν λαό που αξίζει εθνική κυριαρχία και αυτοδιάθεση στην πατρογονική και ενδημική του εστία.

Τα τελευταία χρόνια, έχουμε δει αυτές τις εναλλαγές να μετατοπίζονται αβιάστα από παλιές αντισημιτικές δοξασίες, ιδιαίτερα στην Ευρώπη, προς στην Εβραϊκή κοινότητα από όλους τους ανθρώπους στη γη.

Όταν ο Ζαν Ζακ Ρουσσώ έγραψε το “Κοινωνικό Συμβόλαιο” το 1762, δημιούργησε ένα νέο σχέδιο για τη σχέση μεταξύ του λαού και των διοικούντων του. Αυτό αποτέλεσε την αρχή ενός νέου συστήματος διακυβέρνησης. Παρ' όλα αυτά, οι Εβραίοι δεν θα αποτελούσαν μέρος αυτού του κύματος ισότητας και συσχετισμών.

Αργότερα, το 1789, μιλώντας σε κάποια δημόσια συζήτηση περί του δικαιώματος των Εβραίων να αποκτήσουν υπηκοότητα, ο Κόμης του Κλερμόν-Τονέρ αναφέρθηκε με μια

μοιραία προφητική φράση στους όρους με τους οποίους οι Εβραίοι θα μπορούσαν να ενταχθούν σε νέες πολιτικές εξαιρέσεις. “Οι Εβραίοι” ανέφερε, “θα πρέπει να στερηθούν οτιδήποτε ως Έθνος, αλλά να απολάβουν τα πάντα ως άτομα.”

Έγινε λοιπόν εφικτή η ένταξη των Εβραίων ως μεμονωμένων ατόμων στο Κοινωνικό Συμβόλαιο όχι όμως ως Εβραϊκή κοινότητα και έτσι παρέμειναν τα πράγματα έκτοτε.

Εντούτοις, μετά το Ολοκαύτωμα, που αποτέλεσε τη μεγαλύτερη καταστροφή και απόπειρα εξολόθρευσης του Εβραϊκού λαού, υπήρξε η αίσθηση ότι ένα νέο Κοινωνικό Συμβόλαιο επρόκειτο να υπογραφεί μεταξύ των Εθνών του κόσμου και του Εβραϊκού Έθνους. Καλωσορίστηκε η επιστροφή της Εβραϊκής κυριαρχίας και οι Εβραϊκές κοινότητες, σε πολύ περισσότερα μέρη από ότι παλαιότερα στην ιστορία, απολάμβαναν πλήρη και ίσα δικαιώματα.

Τώρα όμως, το 2018, αυτό το Κοινωνικό Συμβόλαιο μεταξύ των Εθνών του κόσμου και της Εβραϊκής κοινότητας φαίνεται ότι έχει θαφτεί. Το Εβραϊκό κράτος προτείνεται από όλα τα έθνη για μποϋκοτάζ και επιβολή κυρώσεων, δεχόμενο κακόβουλες επιθέσεις στα διεθνή φόρα, ενώ κατηγορείται και πάλι με πανάρχαιους αντισημιτικούς μύθους περί αιματηρών λιβελογραφημάτων και διεθνούς ελέγχου.

Έχει μάθει ο κόσμος από τα μαθήματα του Ολοκαυτώματος; Δεν νομίζω. Στις ανά τον κόσμο Εβραϊκές κοινότητες, οι Εβραίοι πρέπει να μάχονται για το δικαίωμά τους στην ισότητα. Στη Γαλλία, στο Βέλγιο, στη Σκανδιναβία και τώρα στις ΗΠΑ, οι Εβραίοι αποτελούν μόνιμο στόχο, όχι για ό,τι κάνουν, πιστεύουν ή σκέπτονται, αλλά επειδή ανήκουν σε μία συγκεκριμένη κοινότητα, την Εβραϊκή κοινότητα.

Στην Ευρώπη, λόγω του ενυπάρχοντος ριζοσπαστισμού, λαϊκισμού, αδύναμου πολιτικού κέντρου, οικονομικών ανισοτήτων και τρομοκρατίας – σε συνδυασμό με την έλλειψη ιστορικής μνήμης – ο αντισημιτισμός δεν θεωρείται πλέον το απόλυτο κακό και αυτό είναι πιθανό να χειροτερέψει. Ο τελευταίος στόχος είναι να αλλάξει αυτό που δυστυχώς έγινε μια νέα φυσιολογική κατάσταση.

Η ριζοσπαστικοποίηση του πολιτικού φάσματος συνεχίζεται με σοβαρή εξασθένηση των κυρίαρχων κομμάτων, τα οποία αναμένεται να συνεχίσουν να δέχονται μεγάλες απώλειες

τόσο από την άκρα δεξιά όσο και την άκρα αριστερά. Αυτός είναι ο λόγος που χρειάζεται να δημιουργήσουμε ένα νέο συμβόλαιο μεταξύ του Εβραϊκού λαού και των εθνών του κόσμου. Χρειαζόμαστε κυβερνήσεις οι οποίες θα επαναδιατυπώσουν τις υποχρεώσεις που έχουν απέναντι σε όλους τους πολίτες, εξασφαλίζοντας ίσα δικαιώματα και προστασία κατευθύνοντας κονδύλια και πόρους για την ασφάλεια και την ευημερία της Εβραϊκής κοινότητας.

Οι Εβραίοι υπήρξαν πάντα πιστοί στη χώρα μέσα στην οποία διαβίωναν έχοντας σταθερή πίστη στην ραβινική ρήση “ο νόμος της χώρας είναι ο νόμος”. Συμβάλουμε σε όλο το γίγνεσθαι της ζωής, είτε πρόκειται για την ιατρική, την επιστήμη, την τεχνολογία, τις τέχνες και την ψυχαγωγία, συχνά δυσανάλογα ως προς τον συνολικό αριθμό μας. Το κάνουμε όμως ως υπερήφανοι Εβραίοι και ως πιστοί υπηρέτες των χωρών μας.

Ο Νετανιάου συντάχθηκε μαζί με άλλους ηγέτες του κόσμου στη θλίψη τους αναφορικά με τη δημοσκόπηση του CNN για τον αντισημιτισμό. Δεν ζητάμε τίποτα περισσότερο από την πλήρη ισότητα και τον σεβασμό, να είμαστε συγχρόνως πιστοί και εξαρτημένοι πολίτες και ανοιχτά και υπερήφανα μέλη της Εβραϊκής κοινότητας. Τα ιερά μας κείμενα δεν μας υποχρεώνουν να αποφασίσουμε ανάμεσα στα δύο και να εμπνεύσουμε με αυτά τα συναισθήματα πίστης τους ηγέτες και όσους μας διοικούν. Εντούτοις, μάς ζητείται να αποφασίσουμε.

Στην άκρα δεξιά, προσπαθούν να μας εκδιώξουν από τις χώρες μας, στην άκρα αριστερά προσπαθούν να μας θέσουν εκτός της κοινότητάς μας. Χρειαζόμαστε ανά τον κόσμο κυβερνήσεις με τις οποίες να μιλήσουμε ανοιχτά και έντιμα εναντίον και των δυο αυτών προσπαθειών διάκρισης. Τώρα είναι η στιγμή να μιλήσουμε εναντίον αυτών των μορφωμάτων και υπέρ της Εβραϊκής μας κοινότητας, ώστε να τύχει αναγνώρισης και υπεράσπισης από όσους βρίσκονται σε ηγετικές θέσεις.

Αυτός είναι ο λόγος που επικοινωνούμε με τους παγκόσμιους ηγέτες, ώστε να αποκαταστήσουμε αυτό το Κοινωνικό Συμβόλαιο πριν γίνει κομμάτι μπροστά στα μάτια μας. Χωρίς αυτό το Κοινωνικό Συμβόλαιο, η ύπαρξή μας θα γίνει ακόμα πιο δύσκολη, ο αντισημιτισμός θα αυξηθεί και θα δούμε περισσότερες επιθέσεις όπως εκείνες του Πίτσμπουργκ, του Παρισιού, των Βρυξελλών, της Κοπεγχάγης, του Τελ Αβίβ και της Ιερουσαλήμ.

ΔΙΑΒΑΣΤΕ ΣΧΕΤΙΚΑ:

[ΤΙ ΠΙΣΤΕΥΟΥΝ ΟΙ ΕΥΡΩΠΑΙΟΙ ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΕΒΡΑΙΟΥΣ ΣΗΜΕΡΑ](#)